

Ajan hermolla

Tri Faith Goldberg, Ebenezer-kodin lääkäri

Läheinen yhteys – Samuel ja Björg Aweidan haastattelu

"Mikä asia teissä voisi hämmästyttää muita", kysyin Samuelilta ja Björgiltä.

Haastattelin heitä Samuelin ilmastoidussa toimistossa Beit Eliahun (Elias-kirkon) pohjakerroksessa.

Seurakunta on vain muutaman askeleen päässä Ebenezeristä. Kysymys sai heidät sanattomiksi.

Heistä tuntuneen, ettei ole paljoakaan mitä ihmiset eivät heistä tietäisi, koska he asuvat ja työskentelevät näkyvällä paikalla. Lopulta Samuel sanoi, että hän käy vapaa-ajallaan juoksemassa, vaikka hän vihaa sitä. Jos olisi mahdollista, hän ajaisi rallia!

Samuel on täystoiminen pastori ja myös Ebenezerin hallituksen puheenjohtaja. Björgillä ja Samuelilla on pitkä ja läheinen yhteys Ebenezeriin. Samuel muistaa miten hän 8-vuotiaana juoksi Ebenezerin rapuissa ystävänsä Tepon kanssa, jonka isä oli kodin ensimmäinen johtaja (Jouko Kokkonen). Samuel kasvoi kodin nykyisen johtajan Johnny Khourin kanssa, joka kävi samaa koulua vuotta ylemmällä luokalla.

Björg tuli Norjasta v. 1986 vapaaehtoiseksi Norjan Israel-lähettyksen lähettämänä. Hänen kutsumuksensa oli palvella seurakunnassa. Hän työskenteli myös Ebenezerissä vapaaehtoisena, mitä kautta hän sai viisumin. Björg tapasi Samuelin Beit Eliahussa, jossa hän toimi nuorisotyössä. He menivät naimisiin Norjassa, jossa Samuel opiskeli papiksi ja toimi pastorina kahdeksan vuotta. He saivat kolme lasta ja muuttivat takaisin Israeliin, jolloin Samuel aloitti Beit Eliahun pastorina.

Samuelin isä kuoli ja äiti Ratiba pärjäsikin muutaman vuoden yksin kotona. Terveysten heikentyessä Samuel ehdotti hänelle siirtymistä Ebenezeriin. Aluksi äiti vastusteli, koska pelkäsi menettävänsä itsenäisyytensä. Hän tunsikin kuitenkin joitakin kodin asukkaista ja henkilökunnasta, ja niin muutto alkoikin tuntua hyvältä. Hoitajat ja vapaaehtoiset veivät äidin kävelyille joka päivä. Hänellä oli Parkinsonin tauti, ja jokainen askel vaati ponnistusta. Henkilökunta oli ihailtavan kärsivällistä. "Elämänsä loppupuolella äiti tarvitsi koko-aikaista hoitoa", sanoo Samuel. "Olimme anoneet hänelle lupaa jatkaa Ebenezerissä, vaikka siellä ei ole vuodeosastoa. Sosiaaliviranomaiset vaativat kuitenkin, että hänet tulee siirtää vanhainkotiin, jossa on vuodeosasto". "Voitte kuvitella millainen huoli perheellä oli. Juuri kun hän olisi todella tarvinnut tuttua ja turvallista ympäristöä, hänen tulevaisuutensa Ebenezerissä oli epävarma", sanoo Björg. "Olemme kiitollisia, että äiti pääsi Taivaan kotiin ennenkuin siirto tuli välttämättömäksi. Tämä kokemus auttoi meitä ymmärtämään miten tärkeää on saada vuodeosasto Ebenezeriin".

Mikä on haastavinta Ebenezeriin liittyvissä tehtävissänne?

- Läheinen sijainti. Näköetäisyydellä asuminen tarkoittaa saatavilla olemista, mikä sisältää kaikkea mahdollista alkaen väärän palohälytyksen poiskytkemisestä tungettelioiden kiinniottamiseen.

Samuel käy viikottain lounaalla asukkaiden ja työntekijöiden kanssa. Björgin ja Samuelin uskollinen läsnäolo ja rakkauden työ ympäröivät todellakin Ebenezer-kotia.

Leipää ja kalaa – hartauskirjoitus

Johnny Khoury, Ebenezer - kodin johtaja

"Halaat asukkaitanne liian tiukasti". Tällaisen syytöksen sain yhden vuositarkastuksen yhteydessä.

"Jos niin on, niin tunnustan syyllisyyteni", vastasin. Tämä tapahtui aikana, jona taistelimme saadaksemme pitää Ratiban, Samuelin äidin, ja muut vuodehoitoa tarvitsevat asukkaat Ebenezerissä.

Muistan hyvin senaikaiset paineet. Tarkastajat vaativat, että kaikki hoitoa tarvitsevat asukkaat pitää siirtää toisiin vanhainkoteihin, vaikka epäilemättä he saivat parhaan hoidon Ebenezerissä.

En ymmärtänyt mitä oli tapahtumassa.... ja mitä pitäisi tehdä.

1.Piet. 2:12 sanoo:"Eläkää moitteettomasti pakanoiden keskellä, jotta he teitä pahantekijöiksi panetellessaan havaitsisivatkin hyvät tekonne ja ylistäisivät Jumalaa sinä päivänä, jona hän kohtaa heidät". Mutta seuraava jae kuuluu:"Taipukaa Herran vuoksi kaiken maallisen järjestyksen alaisuuteen ..." Tämä pani minut kirjaimellisesti polvilleni. Jumala vastasi rukouksiimme, eikä yhdenkään asukkaan tarvinnut lähteä. Kiitos Hänelle!

Niin turhauttava ja kivulias kuin tämä prosessi olikin, se ei ollut turha. Nyt ajatellen se auttoi meitä toimimaan molempien raamatunjakeiden mukaan. Toisaalta se antoi mahdollisuuden olla todistuksena kristillisestä rakkaudesta ja huolenpidosta, joka ylittää taloudelliset näkökohdat:

asukkaamme eivät ole vain numeroita vaan perheenjäseniämme. Toisaalta tämä sai meidät tosissamme harkitsemaan vuodeosaston rakentamista. Haluan tässä yhteydessä kertoa, että saimme juuri Kaupunginhallituksen hyväksynnän korjaus,- ja rakennus- suunnitelmillemme. Olemme tästä erittäin kiitollisia. Nyt kun meillä on lupa, voimme edetä seuraavaan vaiheeseen – palkata ammattitaitoisia konsultteja ja tehdä rakennusaikataulun. Haaste on valtava, mutta Jumala on suurempi. Kiitos uskollisista rukouksista ja tuesta!

Mitä uutta?

Christie Livingstone, Ebenezer -kodin sihteeri

Musiikilla on erityinen paikka elämässämme. Monet asukkaistamme ovat ammattimuusikoita tai joidenkin perheenjäsenet ovat. Musiikki on kieli, jota ei tarvitse kääntää, koska se puhuu sydämiimme. Kuvassa oleva trio kokoontuu harjoituksiin viikottain Askarteluhuoneessamme soi aina

taustamusiikki. Jay tulee joka torstai soittamaan pianoa tunniksi. Asukkaat odottavat häntä innokkaasti ja toivovat kuulevansa mielisävelensä. Asukkaamme Fern istuu joka aamu pianon ääreen aamiaisen jälkeen ja soittaa mieltä kohottavaa musiikkia. Lounas aloitetaan laulamalla ruokalaulu. Kauniina päivinä laulamme yhdessä myös aamupäiväkahveilla puutarhassa.

Musiikki tuo mieleen muistoja, ja se voi yhdistää ihmisiä, mutta myös parantaa. Sosiaalityöntekijämme Ilana tietää tämän, ja hän aloitti vuosi sitten musiikkiryhmän, jossa kodin asukkaat laulavat ja

soittavat. He jakavat tuntemiaan lauluja toisilleen ja kertovat elämäntarinoitaan. Jotkut muistot ovat kipeitä, mutta kun asukkaat tietävät, että kaikki kerrottu jää omien seinien sisälle, he saavat rohkeutta jakaa elämästään. Näin he oppivat tuntemaan ja ymmärtämään toisiaan paremmin. Tämä on tärkeää, koska asukkaat tulevat eri maista ja kulttuureista.

Kuultuaan kerran erittäin koskettavan tarinan Ilana otti harppunsa ja soitti kuulemansa tarinan sävelin. Kaikki olivat hiirenhiljaa ja kuuntelivat. Oli uskomaton kokemus kuulla kuinka kaunis melodia voi kuvastaa jonkun elämää.

Raamatussa sanotaan, että Jumala iloitsee meistä laulaen. Minkähänlaisia säveliä taivaassa soitetaan sitten kun kuulemme laulun, joka on sävelletty meidän elämästä.